

til at arbejde i denne Retning, om ikke i Aar under denne Form, saa dog ad Aare maatte under andre Former. Det er mit Haab, at Spørgsmaalet ret snart maa komme frem, saaledes at vi ikke af saadanne formelle Grunde skulle afholdes fra at stemme for en Sag, som vi i og for sig sympathisere med. Jeg kan ikke negte, at det jo bliver et meget betydeligt Beløb, naar der her er Tale om for et enkelt Aar at bringe Indtægten ned med ca. 6 Mill. Kr., samtidig med, at der er Tale om en ikke ubetydelig Udgiftsforøgelse, og samtidig med, at det foreliggende Toldlovsforslag bringer Indtægten ned med noget over 3 Mill. Kr. Der kunde jo derfor være nogen Mening i at sige, at dette at stille alle disse Forslag op ved Siden af hinanden og knytte dem til Finantsloven, var at give Finantsloven Gigt, idet den med dette Indhold umulig kunde føres igjennem. Noget Saadant ønsker jeg imidlertid ikke. Jeg ønsker tværtimod, at man skal stille sig saaledes under Finantsløbbehandlingen, at man siger: Hvis der ikke er storpolitiske, provisorielystne Grunde til at forhindre Finantsloven i at komme frem, saa bør enhver Regjering kunne modtage den Finantslov, som der bydes den fra Folkethingets Side. Derfor er det altsaa, at jeg, trods den ubetingede Tilslutning, jeg giver disse Tanker, der ere fremstillede af det ærede Mindretal i Finantsudvalget, i Aar bøier mig for Finantsudvalgets Flertals Indstilling og følger denne og agter at stemme mod disse Forslag.

Berg: Jeg ønsker at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Min Stilling til Spørgsmaalet om Finantslovens Regtelse eller Vedtagelse lige overfor dette Ministerium hører ikke hen under denne Behandling. Min Stilling dertil skal jeg nok motivere ved 3die Behandling. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem deri, at en saadan Finantslov som den, der her bliver vedtagen, ikke skulde kaldes en særdeles god og rundelig Finantslov. Der kan være enkelte Punkter — det indrømmer jeg — hvor et nyt Ministerium kunde ønske Ændringer og nye Forhandlinger. Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind paa min Opfattelse af dette Spørgsmaal, thi det er kun en personlig Opfattelse, jeg her gjør gjældende, men jeg forudsætter, at der er flere andre Ting, hvorom et nyt Ministerium kunde ønske inderst mulig ved sin Tiltrædelse af Regjeringen at høre Rigsdagens Mening og forhandle med Rigsdagen. Det er jo aldeles utvivlsomt en

særdeles god og rundelig Finantslov, der vil blive givet, og jeg kan henvise til et i dette Stykke uvilligt Vidne, nemlig det ærede Medlem selv ifølge hans Udtalelse forleden Dag om Finantsbevillingerne i det nuværende Aar. Naar den ærede Minister, i den Henseende forekommer det mig i Overensstemmelse med den ærede sidste Taler, mener, at vi ikke have Raad til at afse disse 6 Millioner af Kassebeholdningen saa er jeg uenig med det ærede Medlem deri. Det ærede Medlem vil indrømme mig, at vi af Overfludet fra Statsstatterne have i en Række Aar udredet Udgifter, som man ikke plejer i et saadant Maal at udrede af den aarlige Indtægt, f. Ex. Udgifter i Anledning af de sjællandske Statsbaners Kjøb og Udgifter til Anlæg af nye Jernbaner. Det er af den Slags Udgifter, som man, delvis i alt Fald ellers, bestemmer sig til at søge Dækning for i Form af Aaan med aarlige Afdrag, men vi have i de første 10, 11 Aar af den nuværende Finantsministers Styrelse gennemsnitlig brugt omtrent 10 Millioner Kr. aarlig til overordentlige Udgifter, som vi aabenbart ikke skulde have paalagt Skatteyderne med mere end høist Halvdelen. Det er denne Opsamlng fra Tider, da man bedre kunde taale det, som jeg nu ønsker givet tilbage til dem, der have leveret Pengene til Statskassen. Naar jeg forleden modsatte mig den saakaldte økonomiske Plan, den store Plan, saa veed det ærede Medlem godt, efter mine Udtalelser den Gang, at det ikke var, fordi jeg mente, at vi ikke kunde skaffe Pengene til Veie; thi vi kunde jo blive enige om samtidig at udstede Trafikobligationer, naar blot Formaalet var Pengene værd og Formaalet var nyttigt. Her bliver altsaa ikke Spørgsmaal, om vi have Raad til at udgibe Pengene; det have vi absolut, men Spørgsmaalet er, om det Formaal, der ligger til Grund for dette Forslag, er nyttigt og i alle sine Forgreninger gavnligt. Jeg taffer den sidste ærede Taler for hans velvillige Udtalelser, jeg vil sige for de „mange Tak“, men det er den Slags „mange Tak“, som mine Forslag ligesom Smedens Kat kunde dø af.

Bjørnbaa: Ja, da det ærede Medlems Tanker vel væsentligst ere opstillede til Drøftelse, saavidt jeg har forstaaet det ærede Medlem, saa troede jeg dog, at Tilslutningen til Tankerne under Drøftelsen dog ogsaa havde Noget at betyde. Derfor tror jeg ikke, at det skal gaa saa ulykkelig med det ærede Medlems Forslag som med Smedens Kat. Naar Smedens Kat dør,